

Dosar nr.

Oficiul J
- anulare act fisc

ROMANIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECTIA COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SI FISCAL
SENTINȚA Nr. 2828
SEDINTA PUBLICA din

PREȘEDINTE
JUDECĂTOR
GREFIER

Pe rol pronunțarea asupra acțiunii având ca obiect -anulare act fiscal - formulată de reclamanta SC SRL cu sediul în comuna nr. jud. Suceava, pârâtă fiind **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI SUCEAVA.** Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 24 septembrie 2007, încheiere ce face parte integrantă din prezenta sentință și când, instanța, la cererea reprezentatelor ambelor părți, a amânat pronunțarea pentru data de astăzi 01.10.2007.
După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față constată:
Prin acțiunea adresată acestei instanțe reclamanta SC SRL a solicitat în contradictoriu cu DGFP Suceava anularea deciziei nr. august 2006 emisă de pârâtă prin care s-a respins ca neîntemeiată contestația formulată împotriva deciziei de impunere nr. emisă de Structura de Administrație Fiscală- Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind suma de lei, restituirea acestei sume.
În motivarea acțiunii reclamanta arată că prin decizia contestată, pârâta a respins ca nefondată contestația formulată împotriva deciziei de impunere privind suma de lei. Pentru a dispune astfel pârâta a reținut în esență că în ceea ce privește suma de lei reprezentând impozit pe profit, a înregistrat în contabilitate facturi fiscale în sumă de lei provenind de la furnizori care nu există în baza de date a DGFP București sau care nu au ridicat aceste facturi de la centrele abilitate cu comercializarea acestora, facturi care nu îndeplinesc calitatea de document justificată cu consecința diminuării profitului impozabil și a impozitului pe profit aferent. În ceea ce privește taxa pe valoare adăugată în sumă de lei s-a reținut că s-a dedus în mod nelegal taxa pe valoare adăugată în baza unor facturi fiscale reprezentând contravaloare marfă de la furnizori care nu au ridicat acest document de la centrele abilitate.

Reclamanta consideră că pârâta nu a avut în vedere faptul că începând cu se folosesc formulare tipizate cu regim special de tipărit în care se includ și facturile fiscale în litigiu.

Facturile fiscale ce au format obiectul inspecției fiscale conțin datele prevăzute de OMF 1849/2003, în sensul că pe toate facturile fiscale sunt trecute denumirea furnizorului, numărul de înmatriculare la ORC, codul unic de înregistrare, atributul fiscal, sediul social, contul bancar, capital social, elemente esențiale pentru a fi considerate documente justificative. Dat fiind că facturile fiscale în cauză conțin elementele de personalizare prevăzute de OMF 1849/2003, reclamanta apreciază că nu avea obligația legală de a face alte investigații privind realitatea înscrierii acestor date. Cât privește taxa pe valoare adăugată, s-a reținut că reclamanta nu poate beneficia de dreptul de deducere a acestei sume, aferentă achizițiilor de bunuri efectuate în baza facturilor fiscale aflate în litigiu, deoarece aceste facturi nu îndeplinesc calitatea de document justificativ.

Reclamanta consideră că în mod nelegal s-a respins contestația și s-a reținut suma de lei cu titlu de impozit, TVA și își întemeiază acțiunea pe dispozițiile Codului fiscal, art.14,15 din Legea 554/2004, art.247 Cod procedură fiscală și depune înscrisuri în dovedirea acțiunii.

Pârâta depune întâmpinare prin care solicită respingerea acțiunii formulată de reclamantă și menținerea deciziei contestate ca fiind legală și temeinică.

În cauză s-a dispus efectuarea unei expertize contabile având ca obiective verificarea următoarelor aspecte:

- Să se verifice facturile fiscale emise de diferiți furnizori din țară și înregistrate în contabilitatea reclamantei SC SRL în perioada 14.07.2004- 30.09.2005, pentru suma de lei, reținută în Raportul de inspecție fiscală nr. înregistrat la pârâtă la 12 mai 2006 și să se precizeze:

- dacă față de normele financiar-contabile în vigoare la data emiterii lor, aceste facturi conțin datele și elementele necesare pentru a fi considerate documente justificative în conformitate cu disp.art.6 din Legea contabilității nr.82/1991, art.155 alin 8 din Codul Fiscal și OMF 1849/2003;

- dacă la data emiterii acestor facturi reclamanta în calitate de cumpărător, avea obligația legă de a efectua verificări pentru stabilirea realității datelor de identificare a furnizorilor, a unităților care au tipărit aceste facturi și a datelor la care s-au tipărit;

- modul în care reclamanta a achitat contravaloarea facturii, respective prin decontare bancară sau prin alt mijloc de plată prevăzut de lege;

- dacă reclamanta a achitat integral contravaloarea facturilor în litigiu și dacă a evidențiat în contabilitate operațiunile de plată;

- dacă marfa ce a format obiectul acestor facturi a fost înregistrată la gestiunea societății;

- dacă față de cele constatate la pct.1.1.- 1.5., reclamanta datorează pârâtei impozit pe profit, TVA și accesorii și în ce valoare.

(în valoare de lei, fără TV A din anul 2004) la care organele de control au constatat că a achiziționat mărfuri de la o firmă fictivă și SC "SRL (în valoare de lei, fără TV A, din anul 2004) la care factura aflată ca document justificativ în evidența acestora este în copie xerox (anexat la raportul de expertiză).

Din raportul de expertiză efectuat în cauză rezultă că pentru mărfurile achiziționate de la unitățile sus-menționate datorează pârâtei suma de lei din care: impozit pe profit lei; dobânzi la impozitul pe profit - lei; majorări la impozitul pe profit de lei; penalități de întârziere la plata impozitului pe profit de lei și TVA de lei (pag 4 - 6 din raportul expertiză - răspunsul la obiectivul nr.6).

Deși nu există nici o reglementare legală din care să rezulte obligația beneficiarului de a verifica realitatea datelor de identificare a furnizorului, luând la cunoștință de fictivitatea acestora doar cu ocazia controlului, și-au însușit punctul de vedere al expertului.

În ce privește celelalte facturi emise de alte unități furnizoare către societatea reclamantă și reținute în decizia contestată și în Raportul de Inspecție fiscală ca neavând calitatea de document justificativ, din raportul de expertiză contabilă întocmit de expert rezultă că nu au fost încălcate reglementările legale la înregistrarea în evidența contabilă a operațiunilor privind achiziția de mărfuri, întrucât facturile ce constituie documente justificative, au înscris elementele obligatorii prevăzute de normele legale și reclamanta nu avea obligația verificării modului de procurare a acestora de către furnizori, a unităților care au tipărit aceste facturi și a datelor la care s-au tipărit, ci doar să se asigure că sunt respectate prevederile legale cu privire la completarea facturilor.

Ca urmare, cum aceste facturi conțin elementele prevăzute de art.155 alin.8 din Odul Fiscal și elementele de personalizare prevăzute în OMF nr.1849/2003 doar în calitate de cumparatori nu aveau obligația legală de a face alte investigații privind realitatea înscrierilor acestor date în formularele tipizate personalizate și nici nu aveau pârghiile necesare de a face aceste investigații, neavând acces la baza de date a Direcțiilor Generale ale Finanțelor Publice și nici a companiei Imprimeria Națională SA, întrucât conform art.5 din OMF nr.1849/2003 doar această unitate este obligată să asigure un sistem informativ prin care se va evidenția situația vânzărilor de formulare către utilizatori.

Potrivit art.6 din HG 831/1997 "procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înscriere și numerotare, procurate din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise".

Din interpretarea acestui text de lege rezultă că legiuitorul a sancționat utilizarea de formulare tipizate, procurate din alte surse. Ori în speță, pârâta deși recunoaște că o parte din formularele în litigiu au fost tipărite de unitățile agreate de Ministerul Finanțelor Publice, au fost ridicate de reprezentanții altor societăți, aspect pe care art.6 din HG 831/1997 nu-l reglementează.

Față de cele expuse constatăm și apreciază că acțiunea este întemeiată în parte, sens în care va dispune anularea în parte a deciziei contestate, a deciziei de impunere și raportului de inspecție fiscală, acte emise de pârâtă care vor fi menținute în parte pentru suma de _____ lei, obligând pârâta să restituie suma de _____ lei reprezentând obligație fiscale nedatorate.

Văzând și dispozițiile art.274 Cod procedură civilă,
Pentru aceste motive,

**ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite în parte contestația având ca obiect -anulare act fiscal - formulată de reclamanta SC _____ SRL cu sediul în comuna _____ nr. _____, jud. Suceava, pârâtă fiind **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI SUCEAVA.**

Anulează în parte Decizia nr. _____ Decizia de impunere nr. _____ și Raportul de inspecție fiscală nr. _____ emise de intimată, acte pe care le menține numai pentru suma de _____ lei constând în:

- lei impozit pe profit; ✓
- lei dobânzi aferente impozitului pe profit;
- lei majorări aferente impozitului pe profit;
- lei penalități de întârziere la plata impozitului pe profit;
- lei TVA. ✓

Obligă intimată să restituie contestatoarei suma de _____ lei reprezentând obligații fiscale nedatorate.

Obligă intimată să plătească contestatoarei cheltuieli de judecată în sumă de _____ lei.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică azi,

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

Redact.
Tehnored.
Ex.

Prezenta este definitivă și irevocabilă prin decizia nr. _____ în _____ a Curții de Apel Suceava.
Anulat taxa de timbru în suma de _____ lei și timbru judiciar în sumă de _____ lei.

